ऐश्वर्यादिकंविदृण्वन्नाह परंपरमेश्वरं तत्रहेतुः स्वच्छंदाःस्वाधीनाःशक्तयोयस्य ताएवाह प्रधानंप्रकृतिरूपंपुरुषंतदधिष्ठातारंमहांतंमहत्तत्त्वरूपंका लंतेषांक्षोभकं त्रिवृतम् अहंकाररूपंलोकात्मकंतत्पालात्मकंचतदेवंमाययाप्रधानादिरूपतामुक्त्वाचिच्छक्त्यानिष्प्रपंचतामाह आत्मानुभूत्याचि च्छक्त्याअनुगतः स्वस्मिन्लीनःप्रपंचोयस्यतम् कविंसर्वज्ञम् प्रधानाद्याविर्भावलयसाक्षिणमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ संन्यासानुज्ञांप्रार्थयते आस्माभि पृच्छेयत्किंचिदभिपृच्छामीत्यर्थः त्वयापुत्ररूपेणावतीर्णानिनिवृत्तानिऋणानिदेवादिरूपाणियस्यसः आप्तकामश्चाहंपरिव्रजतांसंन्यासिनांपद वींमार्गमाश्रितःसन् त्वांयुंजन् स्मरन्विचरिष्यामि ॥३४॥ अहंतावज्ज्ञानोपदेशायैवत्वद्गृहेऽवतीर्णः अतस्तवगृहेवसतोऽपिमुक्तिः सुलभैव यद्य

परंप्रधानंपुरुषंमहांतंकालंकविंत्रिवृतंलोकपालम् ॥ आत्मानुभूत्याऽनुगतप्रपंचंस्वच्छंदशक्तिंकपिलंप्रपद्ये ॥ ३३ ॥ आस्माभिपृच्छेऽद्यपतिंप्रजानांत्वयाऽवतीर्णार्णउताप्तकामः ॥ परिव्रजत्पदवीमास्थितोऽहंचरिष्ये त्वांहृदियुंजन्विशोकः ॥ ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच मयाप्रोक्तंहिलोकस्यप्रमाणंसत्यलौकिके ॥ अथाज निमयातुभ्यंयदवोचमृतंमुने ॥ ३५ ॥ एतन्मेजन्मलोकेस्मिन्मुमुक्षूणांदुराशयात् ॥ प्रसंख्यानायतत्त्वानांसं मतायात्मदर्शने ॥ ३६ ॥ एषआत्मपथोऽव्यक्तोनष्टःकालेनभूयसा ॥ तंप्रवर्त्तयितुंदेहमिमंविद्धिमयाऽमृतम् ॥ ३७ ॥ गच्छकामंमयापृष्टोमयिसंन्यस्तकर्मणा ॥ जित्वासुदुर्जयंमृत्युममृतत्वायमांभज ॥ ३८ ॥ मामा त्मानंस्वयंज्योतिःसर्वभूतगुहाशयम् ॥ आत्मन्येवात्मनावीक्ष्यविशोकोभयमृच्छसि ॥ ३९ ॥

वश्यंगंतव्यमेवेत्याग्रहस्तथाऽपिमामेवानुस्मरन्गच्छेत्याशयेनाहमयेतिषड्भिः सत्यलौकिकेवैदिकेलौकिकेचकृत्ये स्वोक्तस्यप्रामाण्यमभिदर्शय तियद्यस्मात्तुभ्यंतवपुत्रोभविष्यामीत्यवोचम् अथअतएवतत्कृतंययाभवतितथामयाऽजनिजन्मस्वीकृतम् ॥ ३५ ॥ दुराशयात् लिंगात् मुमुक्षू णांमुनीनामात्मदर्शनेसंमतायतत्त्वानांप्रसंख्यानायविद्धीत्युत्तरस्यानुषंगः ॥ ३६ ॥ नन्वयमात्मज्ञानमार्गःपूर्वसिद्धएवनेदानीमपूर्ववत्प्रवर्त्तनी यस्तत्राहएषइति अव्यक्तःसूक्ष्मः ॥ ३७ ॥ कामंयथेच्छम् आपृष्टः अनुज्ञातः यद्वायथात्वंगंतुंमांपृष्टवान्तथाऽत्रव्यवस्थातुंमयाऽपित्वमापृष्ट इत्यर्थः मयिसंन्यस्तेनसमर्पितेनकर्मणाअविद्ययामृत्युंतीर्त्वाविद्ययाऽमृतमश्नुतइतिश्रुतेः ॥ ३८ ॥ ततश्चमांपरमंपरमात्मानम् आत्मनिस्वस्मिन् आत्मनामनसाअन्वीक्ष्यमाणोऽभयंमोक्षंप्राप्स्यसि ॥ ३९ ॥